

Hvad fik jeg ud af et år i Italien?

Af Tanja Lærke Hansen, Italien, 2017/2018

Jeg har været udvekslingsstudent i Italien i 10 måneder. Jeg boede i en lille bjergby sydpå sammen med min værtsmor og værtssøster. I de snart 2 år der er gået, siden jeg kom hjem, er der en del folk, der har spurgt ind til mit år i Italien. Når folk spørger "hvordan var det", ved jeg slet ikke, hvad jeg skal sige. Hvordan opsummerer man lige 10 måneder i en enkel samtale?

På en anderledes måde, end den man er vant til

Når jeg tænker tilbage nu, 2 år efter min hjemkomst, er det der fylder mest, alle de ting jeg lærte og blev klogere på, mens jeg var afsted. Først og fremmest begyndte jeg at se Danmark i et andet perspektiv. Selvom det var Italien, jeg var taget til, lærte jeg faktisk vildt meget om mig selv og om Danmark. Da jeg kom til Italien, så jeg, at man sagtens kan gøre tingene på en anderledes måde, end den man er vant til. I det område jeg boede i, i Italien, går man for det meste ture i byen, når man er sammen med sine venner. I Danmark er jeg mere vant til at sidde på mine venners værelse og hygge. I Italien var der også større afstande - for eksempel til skolen. I Danmark er jeg vant til altid at kunne tage min cykel og ikke være afhængig af en bus. Jeg begyndte at tænke mere over de ting ved min kultur,

Den store gule bygning er den skole jeg gik i, i Italien. Skolen varede kun fra 8.30 til 13.00, men jeg gik også i skole om lørdagen

som jeg ellers plejede at tage som en selvfølge, inden jeg tog til Italien. Jeg lærte at være patriotisk, og blev på samme tid rigtig

interessert i andre lande og kulturer. I Italien var der nogle regionale orienteringslejre, hvor alle udvekslingsstudenter i Italien mødtes i nogle dage for blandt andet at udveksle historier og tanker.

Jeg boede i en lille landsby på toppen af et bjerg i Syd-Italien. Billedet tog jeg af udsigten, dagen efter jeg ankom til min værtsfamilie.

Tag alle mine internationale venner med hjem i lommen

Udvekslingsstuderende er de eneste, der har en chance for helt at forstå, hvad man føler, når man er på udveksling. Derfor elskede jeg lejrene. Vi snakkede om de ting, vi havde oplevet i Italien, og de lande vi kom fra. På lejrene fik jeg en stolt følelse af, helt vildt gerne at ville fortælle om Danmark. Jeg havde lyst til at tage alle mine internationale venner med hjem i lommen og introducere dem til danske ting som smørrebrød og fredagscafe og julekalender i fjernsynet.

Helt rørt over at blive venner med så mange mennesker

Samtidig var det virkelig spændende at høre om alle andres liv og kulturer. Om hvordan Gustavo fra Brasilien altid tog i skole i shorts og klipklappere, og Onjira fra Thailand der går i skole helt indtil om

Onjira fra Thailand var en af mine bedste venner i Italien, og jeg skriver ofte med hende den dag i dag

aftenen, og at Rinka fra Japan faktisk sjældent spiste sushi, fordi det i hendes familie er en ting, man får ved særlige lejligheder. Jeg blev faktisk flere gange helt rørt over at blive venner med så mange mennesker med så forskellige baggrunde og kulturer, og jeg skriver stadig med flere af dem. Jeg lærte, at vi (os mennesker) slet ikke er så forskellige, som det nogle gange kan føles som om, vi er.

Havde jeg overhovedet noget til fælles med italienere?

Når man tager til et nyt land, kan man godt være nervøs for, om man nogensinde kan falde til. Folk lyder anderledes, ser anderledes ud, bor anderledes og så videre. Jeg var nervøs for, om jeg overhovedet havde noget til fælles med nogle italienere. Jeg lærte dog

hurtigt, at de nærmest er præcist ligesom danskere. De kunne godt have svært ved at forstå ting som min sarkasme, og at jeg elsker leverpostej og mine Birkenstock sandaler.

I en italiensk skoleklasse er præcist de samme typer af elever

Men man skal ikke skrabe ret meget i overfladen, før man finder ud af, at der i bund og grund ikke er særlig stor forskel på os. Jeg synes for eksempel, at det var ret sjovt at lægge mærke til, at der i en italiensk skoleklasse er præcist de samme typer af elever som i en dansk – både dem der ikke kan sidde stille på stolen, og dem der fedter for lærerne. Jeg vidste jo godt, inden jeg tog afsted, at vi alle sammen er ens, fordi vi alle bare er mennesker. Alligevel syntes jeg det var overraskende, hvor meget vi minder om hinanden på trods af forskellene i vores omgivelser.

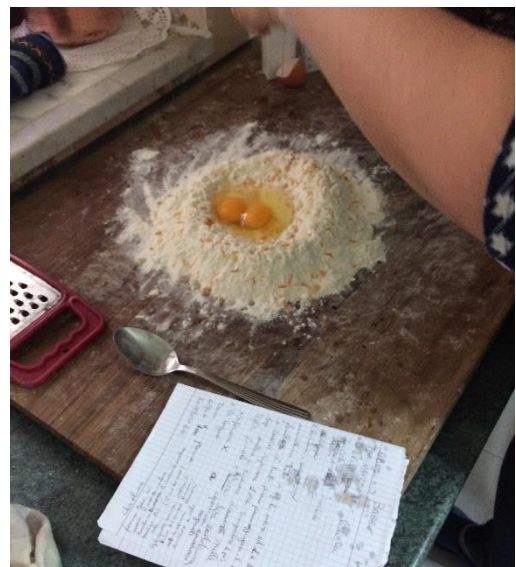
Gøre plads til uanede mængder frokost i maven hver søndag

Man lærer vildt mange ting, når man er på udveksling. Jeg

Min værtsøster lærte mig at spille med napolitanske spillekort, og jeg købte et sæt med hjem til mig selv.

lærte for eksempel at spille med napolitanske spillekort, at drikke espresso, at lave verdens bedste tiramisu, at gøre plads til uanede mængder frokost i maven

Jeg tog billeder og skrev mange opskrifter ned på den mad, min værtsmor lærte mig at lave. Billedet er af nogle kager man laver til fastelavn.

Hvad fik jeg ud af et år i Italien?

Side 2

hver søndag og selvfølgelig at tale italiensk. Selvfølgelig er det værdifulde evner, man sagtens kan imponere sine danske venner og familie med. Men det er nogle lidt større ting, jeg har i tankerne, når jeg fortæller folk, at jeg lærte en masse i Italien.

I dette brev har jeg nævnt lidt af de ting, jeg har lært og fået ud af mit udvekslingsår. Ting jeg vil have med mig, for resten af livet.

Venlige hilsner fra Tanja Lærke Hansen (Italien 2017/2018).